

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Κείμενο

[Η αξία της νεανικής αμφισβήτησης]

Όταν ήμουν παιδί, η μητέρα μου με αποκαλούσε συχνά «αντιρρησία» ή «πνεύμα αντιλογίας». Όταν είχα αλλεπάλληλες ενστάσεις ή πιεστικά ερωτήματα, μου έκανε παρατήρηση λέγοντας: «Τα παιδιά δεν πρέπει να φέρνουν συνεχώς αντιρρήσεις στους μεγάλους. Οι μεγάλοι ξέρουν.»

Είχα, βέβαια, πάντα την υποψία ότι οι μεγάλοι δεν ήξεραν πολλά πράγματα και απαγορεύοντας τις ερωτήσεις προσπαθούσαν απλώς να βγουν από τη δύσκολη θέση. Άλλωστε, οι αντιρρήσεις και οι **απορίες** μου, για να εξαφανιστούν, έπρεπε να πάρουν ικανοποιητική απάντηση. Όσο περισσότερο τις απωθούσαν, τόσο αυτές θέριευαν. Και σίγουρα δε μου ήταν δυνατό να αποδεχθώ μια άποψη, που δε με έπειθε, μόνο και μόνο από σεβασμό προς την ηλικία ή το αξίωμα κάποιου.

Με τα μυαλά αυτά είχα προβλήματα και στο σχολείο. Αδύνατο να αρκεσθώ στην αυθεντία του δασκάλου. «Αναιδής», «είρων», «αυθάδης», «αντιρρησίας», «αμφισβητίας», ήταν μερικά από τα επίθετα που συνόδευαν τα καλά λόγια για τους βαθμούς μου. «Ε! είναι παιδί ακόμα!» έλεγαν τα πρώτα χρόνια. «Είναι **νέος** ακόμα!», έλεγαν αργότερα όσοι προσπαθούσαν να με δικαιολογήσουν.

Ευτυχώς έμεινα παιδί ως τα εξήντα μου κι ελπίζω να παραμείνω και τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής μου. Κι αν βρίσκω ένα ελάττωμα στους περισσότερους ενήλικες είναι πως δεν έχουν κρατήσει την αυθόρμητη, την **πηγαία αντίδραση** του παιδιού μπροστά στον κόσμο των πραγμάτων και των ιδεών. Την απορία, τον θαυμασμό, το ερώτημα.

Αναγνωρίζω, λοιπόν, πως είναι πολύ κουραστικό να ζεις σε διαρκή αναζήτηση και **αμφισβήτηση** και δεν το περιμένω από όλους. Αλλά πιστεύω πως είναι η μόνη στάση που ταιριάζει στον πραγματικά σκεπτόμενο και ελεύθερο άνθρωπο. Θεωρώ, δηλαδή, ότι η «ασεβής», η «αναιδής», η «αυθάδης» απορία και η αντίρρηση είναι ο μόνος τρόπος, για να φτάσουμε και στη **γνώση** και στο ήθος και στην πληρότητα.

Ν. Δήμου, από την ηλεκτρονική σελίδα του, 22.9.2014 (διασκευή)

ΘΕΜΑΤΑ

A1. (Μονάδες 15)

A1. Να εξηγήσετε, σύμφωνα με το κείμενο, την άποψη που διατυπώνει ο συγγραφέας στη φράση: «Ευτυχώς έμεινα παιδί ως τα εξήντα μου κι ελπίζω να παραμείνω και τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής μου». (60-80 λέξεις)

(μονάδες 15)

A2. (Μονάδες 10)

A2. Να επισημάνετε δύο διαρθρωτικές λέξεις με τις οποίες επιτυγχάνεται η συνοχή του λόγου στην τελευταία παράγραφο (Αναγνωρίζω ... πληρότητα) του κειμένου και να αιτιολογήσετε τη χρήση καθεμιάς από αυτές.

(μονάδες 10)

B1. (Μονάδες 10)

B1. Να συντάξετε μία παράγραφο 50-60 λέξεων, χρησιμοποιώντας τις λέξεις/φράσεις του κειμένου με **έντονη γραφή: απορίες, νέος, πηγαία αντίδραση, αμφισβήτηση, γνώση.** (Μπορείτε να διαφοροποιήσετε τους γραμματικούς τύπους ως προς την πτώση, το γένος, τον αριθμό κ.τ.λ.)

(μονάδες 10)

B2. (Μονάδες 15)

B2. Να εντοπίσετε στο κείμενο τρία παραδείγματα μεταφορικής/συνυποδηλωτικής λειτουργίας της γλώσσας.

(μονάδες 15)